

TESZT VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVII. évfolyam 12. szám

2017. december

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

**Közöttük lesz hajlékom, én
Istenük lesznek, ők pedig az én
népem lesznek” (Ez 37,27)**

Jövő időben szól a fenti mondat Ezékiel próféta könyvéből. Izráel helyzete igen siralmas volt, hiszen úgy látszott, hogy eltűnt a történelmi viharokban. A 37. fejezet látomása viszont a csonthalmazt öszszerezéséről és életre keltéséről szól. Isten büntetésében sem hagyta el népét, hanem amikor eljött az Ő ideje, akkor mondatja el a prófétával a szándékát, helyreállítja választottjait. *Nem az a vég-ső igazság, amit látnak, hanem az Isten készítette jövő.*

Ha körülnézünk az életben, meglehetősen siralmas képet látunk. Régen megalapozottnak tűnt igazságok megkérdőjeleződtek mára, és sokszor válunk – nemegyszer – nevetségessé, ha képviselni próbáljuk őket. Mintha valóság lenne Váci Mihály verse: „Valami nincs sehol”, fogódzókat keresünk, bizonytalanságaink az élet megbízhatóságát kérdőjelezzik meg. A jelen társadalmi-, gazdasági-, szociális-, vallási-, kapcsolati-, környezeti válságainak észlelése általános jelenség, és az aggodalmat megokolta teszi. *Ebben a környezetben szólal meg az ige: „Közöttük lesz hajlékom... népem lesznek”.* Isten látja a jövőt, amit Ő készít, ami nem a mából ered – bár köze van hozzá –, hanem az Ő akaratából. Jeremiás próféciáiban is ott az ígért: „csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr – békességet és

nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jer 29, 11) Bár, amíg ez a jövő bekövetkezik, igen súlyos események mennek végbe, de Isten szándéka ezekben *megtartani népét*, utána pedig biztosítani az ígéretek beteljesülését.

„Krisztus azonban, mint Fiú hű a maga házához. Az ő háza mi vagyunk, ha a bizalmat és a reménység dicsekedését mindvégig szilárdan megtartjuk.” (Zsid 3, 6) Ezt Mózes házával szemben mondja az Úr. Tehát a belé vetett reménységünk nem a könnyed „kincstári optimizmus”, hanem a Szentlélek által belénk táplált hitnek az elkötelezettsége. Ennek hiánya a „kemény szív”, amely még az „elkeseredéssel” (Zsid 3, 15) sem fogadható el. Az Ő „háza”, egyháza (nem a szervezete miatt) készen van, tagjai mindazok, akik hitben járnak és nem látásban. A hit teszi túlhaladottá a látást, mert az mutatja meg a kiutat a jelen helyzetből.

Vannak, akik postkeresztyéniségről beszélnek, látva az egyházak helyzetét. Elhamarkodott ez a látás, mert a keresztyénység ugyan átalakult, de jelen van a világ majd minden országában, és nemegyszer ott szaporodik legjobban, ahol a legnagyobb üldözések között él.

A mi reménységünk, hogy Krisztus beváltja szavát, amit a „Nagy Misszióparancs”-ban ígért: „Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”

(Mt 28, 20). Ha velünk, tanítványaival marad, akkor tanítványai is leszünk a világ végéig. Ádventben különösen élő ez a szellemi valóság. Erről szól a bibliai reménység, Isten háza az emberekkel van, ahová mindenki beléphet, és Isten családjának tagja lehet. Az idők végén pedig leplezetlenül megvalósul az ígélet!

Kiss Emil

KARÁCSONYI ZSOLTÁR

Dicsérünk Téged Jézus Krisztus
Istennek egyszülött fia,
Ki hozzánk jöttél bűnös földre,
Ahol csak sötétség vala.

Sötétség, melyet el nem űzhet
Tudomány, gazdagság, erő.
A lélek sötét éjjelébe
Világosság csak Tőled jó.

Dicsérünk Téged szent örömben,
Dicsérünk könnyeink között.
Bűntől megterhelt szíveinkbe
Veled békesség költözött.

Halálban voltunk Nálad nélkül,
Te hoztál nekünk életet.
Megbocsátásról, szeretetről
Azóta zengjünk éneket.

Azóta hozzuk -, mint a bölcsek
Szívünk kincseit Teneked.
A keskeny utat viharban is
Megnyugvással járjuk Veled.

Téged keresünk vágyakozva,
Ha éltünk ege beborul.
Neved kiáltjuk, hogyha bennünk
Kétségek kínos harca dúl.

Áldó kezed, ha éri lelkünk,
Felhangzik hála énekünk:
Üdvünk útján Ki vezetsz minket,
Dicsőség Néked, Istenünk!

André Antal

Megkomolyodott a költő

Sajátságos hangulatuk van a karácsonyi énekeinknek. Még az Istentől, Bibliától, vallástól, templomtól elidegenült ember is megáll egy pillanatra, ha kiszűrődik az utcára a karácsonyi ének hangja. Sokan fogadkoztak, hogy a templom küszöbét soha át nem lépik, erőlködtek is, hogy tovább menjenek, de a dallam átmelegítette lelküket, testüket, és beléptek Isten házába.

Úgy kétszáz éve, a napóleoni háborúk idején, a francia hadak feldúlták Európát, ágyúik gránátokkal terítették be a városokat. A nagy stratégia különösen gyűlölte a németeket, és diadalmasan emlegette Szent Ilona-szigetén, hogy sokkal több német asszonyt tett özvegygyé, mint franciát.

Johannes David Falk (1768-1826) eredetileg, a békeévekben, Weimarban satírikus író volt. Gúnyolta az akkori polgárokat, vezető embereket. Johann Wolfgang Goethe a legnagyobb német költő és filozófus, talán akkor volt miniszterelnök, ki akarta utasítani Weimarból. A költő a komor években rájött, hogy minden olvasóját elveszti az élcelődő sorai miatt. Megvetéssel bírálta saját „vicces” könyveit, sikamlós stílusát, és rádöbbsent, hogy nem a humor illő a gyászhoz, inkább a vigasztalás.

Arról tesz bizonyosságot, hogy Isten megváltoztatta őt. Egyik nehéz, háborús télen összeszedte az elárvult gyermekeket, akik napjaikat koldulással töltötték. Naponként hírlott, hogy valahol egy rongyos gyerek megfagyott, vagy a másik éhen halt. Feleségével elhatározták, hogy megvendégelik őket, bár saját maguknak is kevés volt. Bibliai történetet olvasott föl előttük, megosztotta velük a falat ke-

nyerét, és ketten elénekelték azt az éneket, amit nekik írt: Ó, te üdv adó, Áldást, fényt hozó, Békét hirdető karácsony... („Oh, du fröhliche; oh, du selige, gnadenbringenden Weihnachtszeit...”) A költő később Weimar-ban árvaházat nyitott és nevelői hatásával, minden erejével Isten felé igyekezett fordítani az árva gyermekek életét. Európa egyik legismertebb pedagógusa vált belőle.

Szebeni Olivér

Karácsony

Te most is az vagy, áldott szent Karácsony,
Mi Betlehemben legelőször voltál:
Újjászüljője a kerek világnak,
Hitünk napfénye, a szívünkben oltár.

Az angyaloknak ajkán a hozsánna
Ma is elhat a pásztorok füléhez,
s koldust, királyt vezet ma is a csillag
Az idvezítő jászol-bölcsőjéhez.

Te most is az vagy, csak mi változánk meg,
Csak nekünk ócska minden ami régi.
Nem hallgatunk az angyalok szavára,
Nem kell nekünk a csillag se, ha égi.

Mennek, mennek a pásztorok seregben,
de nem a Jézus jászol-bölcsőjéhez.
Mennek, mennek a bölcsek és királyok,
De nem az élet örök kútfejéhez.

Ó, szent karácsonyēj csillagvilága...
Ragyogj, ragyogj csak változatlan újra.
Az én lelkem csak téged vár, s tetőled
száz lidérc fény közt el nem tántorodna.

A gyermekhitnek hófehér palástját
Borítsd reám csak egy éjszakára,
És én megáldlak, síromig követlek
Ó, szent Karácsonyēj csillagvilága.

Baja Mihály

Gyülekezeti életképek, beszámolók

„AMIT LÁTSZ, ÍRD MEG EGY KÖNYVBEN”... /Jel. Könyve 1:11/ NYUGDÍJASOK KLUBJA

Fenti igeverset ismételte előadásában **dr. SZEZENI OLIVÉR tv.** – meghívott vendégünk – aki idős kora ellenére tele humorral, de Isten iránti alázattal beszélt röviden életéről és termékeny, munkás életéről.

Szegény családba született. Édesapja /felvidéki: szlovák/ ateista ember volt, édesanyja erdélyi származású, baptista felekezetű, ezért házasságuk után kizárták a gyülekezetből. Édesanyja egyszerre magyarul és németül tanította. Szebeni tv. 5 éves kora óta járt a gyülekezetbe, de semmi ott elhangzott nem érdekelte. Megtérése egyszerűen csak „megtörtént”, 1947. febr. 2-án bemerítkezett. Svájcba jelentkezett, de nem jutott ki. Elhatározta, hogy vagy gyógyítani fog vagy tanítani. Egyidőben járt az egyetemre történelem, földrajz szakra és a teológiára dr. Haraszi Sándor ajánlására. Dolgozott műszaki tolmácsként, mivel ő volt az utolsó, aki még tanulhatott németet. Később Svájcban elsajátította az angol nyelvet is.

Felmerült benne az a kérdés: miért nincs Egyháztörténet? – mert nincs múlt. Később Ő „istenélményként” írta meg azt, kegyelemből... „Amit látsz, írd meg...”. Számos cikke jelent meg a Békehírnökben és legalább 20 könyvet írt. Hat féle írásrendszert ismer, kutatott kódexekben is. Jelenleg az arab betűket tanulja. Példaképe Gerzsenyi Sándor tv. aki nagyon sok, szép vers alkotója, akitől ezt az ismert mondást idézte: „Amíg élek, remélek”.

Vezérigéje: Fil. 4:13 „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” – remélem, valami nyomot hagyok magam után – fejezte be mondanivalóját.

Szabó Mária

Az élet megújulása

Október utolsó vasárnapján gyülekezetünkben is megtörtént a re-

formáció 500 éves évfordulójára való megemlékezés. Ezen a jeles napon Husztáné Acsai Gyöngyvér és Conti Claudia a bemerítkezéssel pecsétet helyezett a szívére, mely Jézus vérével van beleégetve. A délelőtti prédikációban az új szívről volt szó, melyet csak Isten tud megadni számunkra, délután pedig a személyes életünkben lévő reformáció fontosságáról hallhattunk hitéletünkre elgondolkodtató üzenetet. Az, hogy 500 éve mi történt, lehet ma már nem változtat sokat az életünkön, már a “tegnap” mulasztásain is kár rágódni. Ellenben a ma megélése hit által egy hívő embernek létszükséglet. Ketten megszülettek, megérkeztek és elindultak a növekedés útján. Ahogy visszaemlékszem gyermekeim születésére, azok életem legszebb alkalmai közé tartoznak, melyeket megélhettem és leírhatatlan öröm volt a szívemben. Egy új élet, melyért felelősséggel tartozunk. Vetni, vetni és vetni az életükbe. Ez a feladatunk ezután is. Mennyei állampolgárként elkezd felépülni az új identitás az életükbe, hogy kik ők Krisztusban. Az emberi életbe beköszönt a reformáció, a felismerés, hogy másként szeretne élni, mint eddig. Elkezdődött a mennyei munka a lelkekben. A

bemerítkezők bizonyágában megfigyelhető volt a folyamat, mely lezajlódott bennük és eljött az idő, amikor a kereszten keresztül elérkeztek a trónhoz. Ezek titkok, melyeket mi emberek nem tudunk irányítani, befolyásolni. Az biztos, hogy Jézus földi élete során a tanítványok nem a társadalom legkiválóbbjai voltak, hanem a kiválasztottak. A bemerítkezés után pedig elindul egy újabb folyamat, a megszentelődés. Ez pedig egy egész életen át tart, hogy az életünk egyre inkább Krisztust mutassa be.

Pomázi Barnabás

Innen – onnan

KARÁCSONYI AJÁNDÉK

Az iskola kapuján kitódultak a fiúk. Egy női hang megszólalt: "Az intézetis gyerekek álljanak sorba!" A fiúk kettesével megindultak a villamosmegálló felé.

Misike volt az utolsó. Sapka és sál nélkül bandukolt a csoport után. Még a szél is ellene volt, arcocskáját pirosra csípte a hideg szél. Rosszkedve volt, ma megint kicsúfolták a gyerekek az iskolában. Gyakran megesett, de ma különösen fájt. Eszébe jutott az édesanyja.

A tanító néni azt mondta:

– Gyerekek, mondjatok egy olyan szót, ami a legszebb számotokra.

A fiú pajtásai egymás ellen kiabáltak. Nekem az autó, a másiknak a virágoskert. Misike csak hallgatott. A tanító néni őt szólította fel.

– Misike, te szerinted melyik a legszebb szó?

Misike vett egy nagy levegőt és azt mondta:

– Az Édesanyám.

Erre az egész osztály nevetésben tört ki.

– Nincs is édesanyád! Állami gondozott vagy!

A gyerekek kórusban kiabálták: Államis! A tanító néni csendre intette a gyerekeket. Misikének majd megszakadt a szíve, mert még soha nem mondhatta ki ezt a bűvös szót: Édesanyám.

Nemsokára Karácsony, és ő megint az intézetben marad, nem jön érte senki. Talált gyermek volt, a kórházban hagyta a szülőanyja, ezért a nővérek adták a nevét. Szombati Mihály, mert szombaton találta. Ebédidő volt, épphogy megérkeztek az iskolából. A gyerekek gyorsan asztalhoz ültek, csak Misike volt távol. A nevelőnő látta, hogy hiányzik egy gyerek. Ezért elordította magát, hogy a terem végén is meghallják.

– Szombati! Hol vagy?

A gyerek megindult kisírt szemmel.

– Mi bajod? – kérdezte a nevelőnő. – Semmi, a szemembe ment valami – szipogott a gyerek.

– Mostál kezet? – szólta ismét a nevelőnő, minden érzelem nélkül.

– Igen – válaszolt Misi.

Az asztalnál egy pillanatra behunyta a szemét és imádkozott. Szája meg sem mozdult, nehogy észrevegye valaki, csak gondolatban mondta el: "Drága Istenem, segíts!" – aztán gyorsan enni kezdett. Ebéd után a nevelőnő egy pár gyereknek azt mondta:

– Öltözzetek ünneplőbe, mert lehet, hogy közületek választanak ki valakit.

Misi nem ismerte az édesanyját, mégis nagyon várta ezeket az alkalmakat. Félt, hogy az anyja talán eltéveszti, és más gyereket visz haza. Ezért nem maradhatott ki a gyermekek közül. A nevelőszülők már ott váraкоztak az igazgatói szobában. A gyerekek bemasíroztak. Misit rögtön ki is választották, mondták is, jó

erős gyerek, még hasznát is vehetik. Hát, Misi nem örült, szívesebben maradt volna az intézetben, de menni kellett. Vonattal utaztak, de Misi csak sírt egész úton. Érezte, nem szeretik őt. Este volt, hogy megérkeztek. A gazda mindjárt asztalhoz ült, az asszony vacsorát készített. Misi egy pohár tejet, meg egy szelet üres kenyeret kapott. Az urának szalonnát, kolbászt tett az asztalra. Misi csak nézte.

– Na, mit bámulsz? – morgott az ember. Nem jó a tej?

– De igen. – válaszolt a gyerek.

– Ezeknek úri bélük van. – mondta az asszony mérgesen. Na, eriggy aludni!

Misi elindult ki a nagy házból, a kerten keresztül, csak ment. Harisnyája lecsúszott, sapkája se volt. A szél először a lába szárát csípte, majd a hajába kapaszkodott, de a kisfiú csak ment a rettentő téli éjszakában. Egyszer csak elkezdett hullani a hó, nagy pelyhekben. Misi felnézett az égre, és azt gondolta, az angyalok átölelik. Már nem fázott. Ez az ölelés olyan volt, mint ahogyan egy édesanya öleli a gyermekét. Misike hétéves volt, és még soha se ölelte meg szeretettel senki. Nem volt édesanyja, mégis el tudta képzelni, milyen érzés. Leült az árok partjára, két kezét imára kulcsolta, most már mondta volna az imát hangosan, de a szája nem engedelmeskedett. Csak gondolatban mondta ki a bűvös szót: "Istenem, segíts! Most már az anyukámnak kell rám találni, mert én már nem tudom keresni." A távolból közeledett egy autó. A sűrű hóesés miatt lassan haladt. Egyszer csak meglátta az autó vezetője, hogy valami oda nem illő szobor, vagy valami van az árokparton. "Tegnap is erre jöttem, de nem láttam" – gondolta a nő. A kocsit megállította és kiszállt. Oda ment, nem akart hinni a szemének. Egy gyerek! Kis kezét imára kulcsolva ült,

már majdnem megfagyva. A nő felnézett az égre: "Istenem, köszönöm, hogy időben érkeztem."

Azzal felkapta a gyereket, gyorsan meleg takaróba csavarta, majd gázt adott és amennyire lehetett, sietett haza. Útközben odaszólt az orvosnak, így mire hazaért, már az orvos is ott volt. Megvizsgálta Misit és megállapította, hogy átfázott és nagyon kimerült, ha felmelegszik és kipihen magát, nem lesz semmi baj.

– Ki ez a gyerek? – kérdezte az orvos.

– Nem tudom. Isten ajándéka! – mondta a nő. Olyan régen vágyom egy gyerekre! Karácsony van. Kell ennél szebb ajándék?

Misike kinyitotta a szemét.

– Édesanyám! – szólt sírós hangon.

– Itt vagyok. – válaszolt a nő, szeretettel a hangjában.

Misike ránézett:

– Megtaláltál? – kérdezte a gyermek.

– Meg! Tudod, kisfiam, nagyon rég vártalak.

– Hát te is kerestél? – kérdezte Misi.

– Igen!

– Ugye nem hagysz el Mama, soha?

– Nem, soha! – válaszolta könnyes szemmel, meghatottan a nő.

A házaspár csak reggel vette észre, hogy a gyerek eltűnt. A gazda mérgesen morgott: Elszökött a bűdös kölyök! A felesége megijedt. Szólni kell a rendőrségnek. Fel is kerekedtek, hogy bejelentsék. A rendőrfőnök, pocakos, nagybajuszú ember volt. Látszott rajta, nem örül, hogy meg kell mozdulnia és intézkedni kell.

– Személyleírás? – tette fel a kérdést.

A házaspár összenézett.

– Na! – nógatta a rendőr, mi volt rajta?

– Hát...amibe jött, szólt az asszony rövidnadrág, kiskabát. Barna rövid haja van

– Ennyi? – nézett rájuk a rendőr.

Mivel nem szóltak, a rendőr befejezte az írást.

– Tudják emberek, ha a gyerek meghal, maguk börtönbe kerülnek?

Az asszony az urára nézett.

– És ha ellopott valamit?

– Ellopott? – kérdezte a rendőr. Hány éves a gyerek?

– Hét! – mondták egyszerre.

– Héééé? – emelte fel hangját a rendőr, úgy dörgött, mint az égzengés.

A házaspár megijedt.

– Be kéne zárnom magukat, most, rögtön! Mikor tűnt el a gyerek?

– Karácsony éjszaka...

Másnap reggel a falu jegyzője jelentkezett a rendőrségen. Özvegyasszony volt, a házasságából nem született gyermek, pedig nagyon szeretnék volna. Férje fiatalon meghalt. Itt maradt az asszony és csak sóvárgott gyermek után. A faluban mindenki szerette. A rendőr felnézett a papírok közül.

– Mit akar? – kérdezte.

– Találtam egy kisfiút karácsony éjszaka, majdnem megfagyott az árokparton, – mondta a jegyzőnő.

– És jól van a gyerek? – kérdezte a rendőr gyorsan.

– Igen – válaszolt a nő. Szeretném megtartani.

A rendőr rámosolygott az asszonyra. "Ez a legszebb karácsonyi ajándék. Jobb helyre nem is kerülhetett volna a gyermek."

A nappaliban hatalmas karácsonyfa állt, alatta dobozok, szalaggal átkötve. Misike nagy szemekkel nézte.

– Szép? – kérdezte anyukája. Örülsz neki?

– Annak örülök, hogy megtaláltalak. A

Jézuska nekem egy édesanyát hozott.
Nem hiába imádkoztam.

Közreadta H.A.

Gondolatok

- Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János 3:16)
- Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarát embe-
reinek. (Lukács 2:14)
- Nem az ajándék nagysága, hanem az ajándékozó szíve teszi értékessé az ajándékot.
- Nincs ott igazi karácsony, ahol csak a karácsonyfákon égnek lángok, de színtelenek és fénytelenek a szívek.
- A Szeretet Templomának oltárán mindig égjen a gyertya, mely fennén hirdeti a Szeretet dicsőségét az elfásult világban. (M.Laurens)
- A Karácsony nem az ajándékok, hanem a szívünk kinyitásáról szól. (Janice Maeditere)

Gyerekszáj

- Anya, te meg tudsz védeni engem?
- Igen, ha bajban leszel, én anyaroszlán-
ná változom és megvédelek.
- De akkor neked az állatorvoshoz kell
menned, ha fáj valami.

(Fejér Levente)

Levit próbáljuk úszni tanítani. Szorgal-
masan magyarázzuk, hogy mit hogyan te-
gyen. Erre ő:

- De én már tudok úszni.
- Hogyan? – kérdezzük.
- Sajátkezűleg.

(Fejér Levente)

A családban minden étkezésnél elmond-
ják az asztali imádságot, a gyerekek is
buzgón fűjják: "Édes Jézus, légy vendé-
günk...". Valamelyik nap az ebédnél egy
légy száll le az asztal közepére, mire a
kis Kati boldogan felkiált:

– Nézd, mami, megjött a légy vendé-
günk!

Kis unokám a minap elejtett egy dísztár-
gyat. Édesanyja (aki akkor nem volt ott)
később megkérdi:

– Miksa, te törted el?

Mire ő:

– Hááát az úgy volt, hogy nem sikerült
jól odafigyelni, és látom, hogy egy darab
letört belőle...

(Bukovszkyék unokája)

Gyermekebemutató

November 5-én vasárnap délelőtt Boros
Dávid lelkipásztor testvér a Énekek éne-
ke 2, 1-2. „Én Sáronnak rózsája vagyok,

Fotó: Szilágyi Anna

és a völgyek lilio-
ma..." igei üzenet-
tel köszöntötte Bö-
gös Bence és Bö-
gös Fruzsina, Alíz
Róza nevű gyerme-
két. „az Úr ajándé-
ka a gyermek.” és
az Úr oltalmába
ajánlotta őt. A bib-
likör tagjai ének-
kel és virággal köszöntötték a családot.

ht

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje Rumbold Gyula

Hetzke József és neje Sebők Györgyné

Husztá Tiborné	Stubnya Tiborné
Kántor Ida	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szűcs Borbála
Kiss Tamara	Tóth Imréné
Puskás Zoltánné	Vida Sándorné
Ráduly Emil és neje	

"Imádkozzatok egymásért, és én meggyógyítalak titeket." (Jak. 5:16)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husztá Tiborné testvér-nőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

Dec 07. 09:30-12:00 Baba-Mama Klub
Dec 12. 18:00 Kórházmisszió
Dec 16. 15:00 Nyugdíjas Karácsony
Dec 17. 15:00 Törökbálint Olajág Idősoththonban Istentisztelet
Dec 21. 09:30-12:00 Baba-Mama Klub
Dec 24. 10:00 IV. Adventi vasárnap, (d.u. nincs összejövetel)
Dec 25. d.e. és d.u. Ünnepi Istentisztelet
Dec 26. 10:00 Gyermek karácsonya
Dec 31. d.e. és d.u. Istentisztelet
Jan 01. 17:00 Újévi Istentisztelet

Idén is Cipősdoboz-akció!

Idén ismét lehetőségünk van arra, hogy gyülekezeti szinten is részt vehessünk a

cipősdoboz-akcióban. Tavaly minden várakozást felülmúlóan közel 240 doboz gyűlt össze. A gyűjtés december 11-től 19-ig tart, a helyszíne változatlanul a Corvin sétányon lesz, minden nap délután 4 órától 7 óráig.

Mindez természetesen nem megvalósítható a gyülekezet aktív részvétele nélkül, így a következőkben várjuk a testvérek segítségét. Szükségünk lesz segítőkre, akik egy-egy órára ki tudnak állni a Corvin-sétányon felállított standhoz, és átveszik a behozott dobozokat, illetve közben szórólapoznak, beszélgetnek, hogy minél többekhez eljusson ez a nagyszerű lehetőség. Ezen felül szívesen veszünk már nem használt üres cipősdobozokat vagy anyagi támogatást.

Mindezek mellett megköszönjük, ha a testvérek imádságban is gondolnak ránk, hogy sokakhoz eljusson Isten szeretete akár egy ilyen kis ajándécsomag keretén belül is. Az ajándékok idén a Kesztyűgyárban, illetve rendhagyó módon az imaházban kerülnek kiosztásra rászoruló családok részére.

Jelentkezés és további információ: Weisz Patrik (+36/20-822-8615)

**Budapest József Utcai
Baptista Gyülekezet**

**cím: 1084 Budapest,
VIII. József u. 12.**

www.jozsefutca.hu

**„Folyóirat” rovatban is olvasható
újságunk!**

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva